

Omat kommenttini ovat tällaisella sinisellä.

Aiheeseen liittyvät raamatunkohdat ovat sisennettynä mustalla kursivoidulla.

SANAN- JA USKONNONVAPAAUS SUOMESSA, Osa 1

Alustus on kolmiosainen. Tässä ensimmäisessä osassa käyn läpi Raamatun sanassa olevia perusasioita. Monet Raamatun sanassa olevat asiat ovat ristiriidassa sen korkeimman oikeuden tuomion kanssa (KKO:2026:27), jonka Päivi Räsänen ja Juhana Pohjola saivat kiihottamisesta kansanryhmää (= homoseksuaaleja ryhmänä) vastaan.

Toisessa osassa käsittelen yleisellä tasolla korkeimman oikeuden antamaa tuomiota (KKO:2026:27). Kolmannessa osassa käsittelen korkeimman oikeuden antamaa tuomiota yksityiskohtaisemmin.

Yksi Raamatun perustotuuksista on, että yksikään ihminen ei ole luontaisesti hyvä vaan luonnoltaan turmeltunut. Jokainen ihminen saa jo sikiämisensä hetkellä jumalanvastaisen turmeltuneen luontonsa ja siksi ihminen on syntinen syntymästään asti (Ps. 51:7, Room. 7:18-8:2). Turmeltuneen luontomme vuoksi me teemme syntitekoja. Tätä sanotaan perisyyniksi. Meistä ei tule syntisiä vasta sen jälkeen kun olemme tehneet jonkin syntiteon, me teemme syntitekoja koska meillä on Jumalaa vastustava syntinen luonto. Pientä lastakaan ei tarvitse opettaa tekemään vääriä tekoja, hänet on opetettava niistä pois.

Ps. 51:7. Syntinen olin jo syntyessäni, synnin alaiseksi olen siinnyt äitini kohtuun. (Daavid, johon muiden kuninkaiden hyvyttä ja huonoutta vanhassa testamentissa verrataan, joutui toteamaan näin, vaikka hän pyrki elämässään toteuttamaan Jumalan tahdon.)

Room. 7:18-8:2. Tiedänhän, ettei minussa, nimittäin minun turmeltuneessa luonnossani, ole mitään hyvää. Tahtoisin kyllä tehdä oikein, mutta en pysty siihen. En tee sitä hyvää, mitä tahdon, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo. (Apostoli Paavali totesi näin turmeltuneen luontonsa vaikutuksesta tekoihinsa vaikka oli jo pitkän aikaa kulkenut Jeesus Kristus sydämensä Herrana. Jeesuksen sovintovereen uskova kristitty pääsee turmeltuneen luontonsa vaikutuksesta eroon ruumiinsa kuolemassa, kun hänen vanha luontonsa jää haudata ja hänen ylhäältä uudestisyntynyt minuutensa kohtaa Vapahtajan, Jeesuksen Kristuksen; Fil. 3:20-21. Se, joka ei ole uskonut Jeesukseen syntiensä sovittajana, menee turmeltuneen luontonsa ja syntitekojensa kanssa Pyhän Jumalan eteen. Ja tuomio on varma, koska Jeesuksen sovintoveri ei peitä hänen syntejään; Fil. 3:18-19. Maallinen laki kykenee pitämään ihmisten turmeltunutta luontoa vain osittain kurissa. Turmeltuneen luontonsa vuoksi ihminen kykenee ainoastaan samanmielisten keskinäiseen rakkauteen, joka Raamatun mukaan on filia -rakkautta. Pyyteettömään agape -rakkauteen ihminen ei omassa voimassaan kykene, Jumalan on se ihmisessä vaikuttettava.)

Mutta jos teen sitä, mitä en tahdo, en tee sitä enää itse, vaan sen tekee minussa asuva synti. (Ihmisen oma jumalanvastainen luonto ja hänessä asuva synti ovat käytännössä sama asia. Sillä syntiä on kaikki se, mitä ei tehdä Jumalan tahdon ja Raamatun ilmoituksen mukaan. Pelastumattomassa ihmisessä pitää majaa ainoastaan hänen jumalanvastainen luontonsa ja siksi häntä ohjaa ainoastaan hänen turmeltunut luontonsa. Kristuksen seurassa kulkevissa ihmisissä sen sijaan vaikuttaa kaksi eri suuntaan vievää voimaa, Jumalan Henki ja turmeltuneessa luonnossa asuva synti.) Huomaan siis, että minua hallitsee tällainen laki: haluan tehdä hyvää, mutta en pääse irti pahasta. (Hekin, joissa vaikuttaa vain turmeltuneessa luonnossa asuva synti, haluaisivat tehdä hyvää, mutta itsekkäät vaikuttimet ja himot pilaavat heidän tekemisensä. Kristuksen seurassa vaeltava kristitty tunnistaa oman voimattomuutensa ja kääntyy siksi Kristuksen puoleen, ja pyytää että Kristus vaikuttaisi hänessä oikeanlaisen hyvän tekemisen; Gal. 5:17, Fil. 2:13.) Sisimmässäni minä iloiten hyväksyn Jumalan lain (näin tekee ylhäältä uudestisyntynyt kristitty), mutta siinä, mitä teen, näen toteutuvan toisen lain, joka sotii sisimpäni lakia vastaan. (Ihmisen turmeltunut luonto pyrkii ottamaan ylivallan ja siinä sitä auttavat syntiin langennut maailma houkutuksineen ja paholainen joukkoineen. Tämän vuoksi jokaisen kristityn on valvottava omaa suhdettaan Kristukseen. Se tapahtuu rukoilemalla, seurakuntayhteydellä, lukemalla Raamattua ja pyrkimällä elämään Raamatun sanaa noudattaen. Pyrkien noudattamaan myös niitä Raamatun sanassa olevia kohtia, jotka haluaisi omien mieltymystensä vaikutuksesta sivuuttaa. Voimaa ja halua oman elämänsä valvomiseen meidän on pyydettävä Jumalalta. Tätä sanotaan kilvoitteluksi.) Näin olen ruumiis-

sani vaikuttavan synnin lain vanki. Minä kurja ihminen! Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista? (Kuoleman ruumiilla tarkoitetaan ihmisen itsekästä luontoa, josta Paavalikaan ei kyennyt vapautumaan. Paavali vastaa itse seuraavassa tähän omaan kysymykseensä.) *Kiitos Jumalalle Herramme Jeesuksen Kristuksen tähden! Niin minun sisimpäni noudattaa Jumalan lakia, mutta turmeltunut luontoni synnin lakia.* (Ihmisen turmeltuneen luonnon vaikutus "pakottaa" Kristuksen seurassa olevan kristityn jatkuvasti turvautumaan Jumalan sanaan, rukoukseen ja Jumalan armoon. Kun hänen vanha luontonsa kuitenkin toisinaan saa vallan ja hän lankeaa, hän tunnustaa syntinsä ja turvautuu Jeesuksen Kristuksen sovintoveressä saatavaan armoon ja anteeksiantoon; Sananl. 24:16. Ilman Kristusta oleva ihminen vieroksuu Jumalan sanaa sillä häntä ohjaa ainoastaan hänen turmeltunut luontonsa.) *Mikään kadotustuomio ei siis kohtaa niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa.* (Miten henkilö, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, sitten eroaa muista? Heillä kaikillahan on turmeltunut luonto joka ohjaa heitä itsekääseen elämään ja himojen noudattamiseen. Ero on kahdessa asiassa: Ensiksikin siinä, että he ovat saaneet Kristuksen Jeesuksen omakseen. Eli Jeesus Kristus asuu heissä Pyhän Hengen välityksellä. Tällainen kristitty on Jumalan lapsena vielä keskenkasvuinen eikä juurikaan eroa hyvin käyttäytyvästä pelastumattomasta ihmisestä. Merkittävällä tavalla ero tulee näkyviin silloin, kun Kristus Jeesus saa heidät omikseen, eli he alkavat aktiivisesti hakeutua Kristuksen Jeesuksen ja Hänen sanansa seuraan. Tällainen kristitty antaa jo Pyhän Hengen ohjata tekojaan.) *Hengen laki, joka antaa elämän Kristuksen Jeesuksen yhteydessä, on näet vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista.* (Kristuksen Jeesuksen yhteydessä elävä kristitty kääntyy kiusauksen tullessa Herransa Jeesuksen Kristuksen puoleen ja kykenee siksi tekemään vastarintaa pahalle ja turmeltuneen luontonsa houkutuksille - eikä siksi useinkaan lankea syntitekoihin. Kauempana Kristuksesta elävä kristitty kääntyy syntinsä tunnustaen Herran puoleen vasta langettuaan syntiin - ja saa syntinsä anteeksi mutta joutuu kärsimään syntitekojensa seuraukset. Kristuksesta erossa elävä kristitty puolustele syntiään vedoten siihen, että Jumalahan on rakkaus - ja saa saman tuomion kuin epäuskoiset. Epäuskoinenhan ei koe syntiä tekemänsäkään.)

Ihmistä ei pelasta se, jos hän pystyy olemaan tekemättä syntitekoja. Laiminlyönnit ja väärät ajatukset ovat kuitenkin rasitteena perisynnin vuoksi. Ihminen tulee taivaskelpoiseksi ainoastaan hyväksymällä Isän Jumalan kutsun tulla Jeesuksen Kristuksen yhteyteen (Joh. 6:43-35), suostumalla ottamaan Jeesuksen Kristuksen elämänsä Herraksi ja sen jälkeen pyrkimällä elämään Raamatun sanan mukaisesti Pyhän Hengen ohjauksessa (Matt. 7:13-23).

Joh. 6:43-45. *Jeesus sanoi tähän: "Älkää nurisko! Ei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei Isä (Jumala), joka minut on lähettänyt, vedä häntä. ... Jokainen, joka on kuunnellut Isää ja ottanut vastaan hänen opetuksensa, tulee minun luokseni.* (Jumala vetää ihmisiä Poikansa Jeesuksen Kristuksen yhteyteen Raamattuun kirjoitetun sanansa, evankeliumin kautta; Room. 10:17. Jumala yrittää ensin saada ihmiset kuuntelemaan sanaansa rakkaudella. Ellei se tehoa, Jumala sallii vaikeuksia, ja lopulta jopa tuhoa, saadakseen ihmiset heräämään ja näkemään jumalanvastaisen tilansa; Hoos. 11:3-6, Luuk. 13:1-5.)

Matt. 7:13-23. *"Menkää sisään ahtaasta portista.* (Jeesus Kristus on tämä portti; Joh. 10:9. Portti on ahdas, koska Jeesus on otettava vastaan ristiinnaulittuna ja omien syntien sovittajana; Fil. 3:18. Tämän vuoksi Jeesus ei kaikille kelpaa.) *Monet menevät avarasta portista ja laveaa tietä, mutta se vie kadotukseen.* (Avara portti sisältää kaikki muut tiet, joita pitkin joku luulee välttävänsä Jumalan tuomion tai pääsevänsä Jumalan luo taivaaseen; Matt. 7:21-23. Kyllä avaran portin tietkin markkinoivat Jeesusta, mutta ei ihmisten syntien vuoksi ristiinnaulittuna vaan; voiman, terveyden, rakkauden ja suvaitsevaisuuden Jeesuksena. Sellaisena, joka sallii ihmisen viedä jumalanvastaisen luontonsa taivaaseen vain hiukan paikattuna.) *Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja vain harvat löytävät sen!* (Vain harvoille Jeesus Kristus kelpaa heidän omien syntiensä vuoksi ristiinnaulittuna. Eivätkä heistäkään kaikki halua elää Raamattuun kirjoitetun Jumalan sanan mukaan vaan turmeltuneen luontonsa himojen vaikuttamissa teoissa; 1. Kor.6:1-11, 2. Piet. 2:9-22.) *"Varokaa vääriä profeettoja. He tulevat luoksenne lampaiden vaatteissa, mutta sisältä he ovat raatelevia susia.* (Väärä profeetta on jokainen sellainen kristitty, joka jättää Raamatun sanasta pois itselleen epämieluisia kohtia tai muuttaa niitä mieleiseensä muotoon. Nykyisin monet jättävät Raamatun sanasta pois sen Jumalan ilmoituksen, jonka Hän antoi apostoli Paavalin kautta.) *... "Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Her-*

ra', pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon. (Jumalan tahto on ilmoitettu meille Raamatun sanassa. Jumalanvastainen luontomme estää Jumalan tahdon toteutumista elämässämme, ja siksi Pyhän Hengen ohjaukseen suostuminen on välttämätöntä; Gal. 5:16-25. Pyhä Henki ei koskaan poikkea Raamatun sanasta.) Monet sanovat minulle (Jeesukselle) sinä päivänä (kun he ruumiillisen kuolemansa jälkeen ovat tuomiolla): 'Herra, Herra! Sinun nimessäsi tähän me profetoimme, sinun nimessäsi me karkotimme pahoja henkiä ja sinun nimessäsi teimme monia voimatekoja.' Mutta silloin he saavat minulta vastauksen: 'En tunne teitä. Menkää pois minun luotani, vääryyden tekijät!' (Nämä vääryyden tekijät ovat olleet kristittyjä, monet jopa ihailtuja johtohenkilöitä. Mutta joko he eivät ole edes tulleet sisälle Jeesus-portista taivaan kansalaiseksi, tai sitten he ovat luopuneet taivaan kansalaisuudesta lähtemällä elämään maailmassa vaikuttavien Jumalan sanan vastaisten oppien mukaan ja kääntymällä niitä vastaan jotka pyrkivät noudattamaan muuttamatonta Raamatun sanaa; Luuk. 12:45-46.)

Tekojen merkitys: Koska hyvä elämä ei ketään pelasta vaan ainoastaan Jeesuksen Kristuksen sovintoveri ja siihen turvautuminen, niin mikä merkitys teoilla sitten on?

Sydämen asenne ja suhde Kristukseen Jeesukseen tulevat näkyviin puheissa ja teoissa. Tekojen perusteella Jumalan on helppo meidät tuomita (Matt. 12:33-37, Ilm. 20:11-15). Tältä tuomiolta ihminen välttyy ainoastaan ja vain jos Jeesuksen Kristuksen ristillä vuodattama sovintoveri on saanut peittää hänenkin syntinsä ja syntisyytensä (Room. 8:1).

Matt. 12:33-37. *"Jos puu on hyvä, sen hedelmäkin on hyvä, mutta jos puu on huono, sen hedelmäkin on huono. (Pun hedelmän eli teot, saa ihmisessä aikaan joko hänen turmeltunut luontonsa tai Jumalan antama Pyhä Henki.) Hedelmästä puu tunnetaan. ... Sanojesi perusteella sinut julistetaan syyttömäksi, ja sanojesi perusteella sinut tuomitaan syylliseksi."* (Sanat, tekojen lisäksi, paljastavat sen millaista herraa ihminen sisimmässään tottelee; Luuk. 6:44-45.)

Ilm. 20:11-15. *Minä näin suuren valkean valtaistuimen ja sen, joka sillä istuu. ... Kirjat avattiin, avattiin myös elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli merkitty, kukin tekojensa mukaan. Meri antoi kuolleen, Kuolema ja Tuonela antoivat kuolleen, ja kaikki heidät tuomittiin tekojensa mukaan. Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema: tulinen järvi. Jokainen, jonka nimeä ei löytynyt elämän kirjasta, heitettiin tuohon tuliseen järveen. (Ainoastaan sen nimi on kirjoitettu elämän kirjaan jonka sydämessä Jeesus Kristus saa olla Herrana.)*

Room. 8:1 *Mikään kadotustuomio ei siis kohtaa niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa. (Yksikään Kristuksessa Jeesuksessa oleva ei joudu kadotukseen. Raamatun sana pitää kuitenkin mahdollisena, että Kristuksessa Jeesuksessa olevakin, eli Kristus-kalliolla oleva, tuomitaan niistä teoista, joita hän ei ole vienyt Kristuksen Jeesuksen sovintoveren alle; Luuk. 12:36-48. Tämä tuomio ei kuitenkaan vie kadotukseen. Osin tämä tuomio voi toteutua jo tämän maallisen elämän aikana syyn ja seurauksen lain kautta.)*

Se, että ihminen ei näe tai tiedosta omaa syntisyyttään, ei häntä pelasta (Ps.36:2-3, Ps. 19:13, 1. Kor. 4:4).

Ps.36:2-3. *Synti kuiskii väärintekijän sydämessä niin ettei hän enää pelkää Jumalaa. Synti kiehtoo hänen silmänsä niin ettei hän näe eikä vihaa vikojaan.*

Ps. 19:13. *Mutta kuka huomaa kaikki erehdyksensä? Puhdista minut rikkomuksistani, niistäkin, joita en itse näe. (Jeesuksen sovintoveri puhdistaa Jeesuksen puoleen kääntyneen niistäkin rikkomuksista, vääristä ajatuksista ja laiminlyönneistä, joita hän itse ei edes tiedosta. Jollei Jumalan Pojan veri saa meitä puhdistaa, nämäkin asiat syyttävät meitä viimeisellä tuomiolla.)*

1. Kor. 4:4. *Minulla (apostoli Paavalilla) ei ole mitään tunnollani, mutta ei minua vielä sen perusteella ole todettu syyttömäksi. Minun tuomarini on Herra. (Se, ettei omatunto syytä mistään asiasta, ei anna taivaskelpoisuutta. Se, että ihminen tunnustaa syntisyytensä ja pyytää Kristusta Jeesusta elämänsä Herraksi, antaa taivaskelpoisuuden.)*

Teot voivat näyttää sen, milloin joku ihminen ei elä Kristuksen yhteydessä. Syntitekojen aktiivinen harjoittaminen merkitsee aina sitä, että niiden harjoittaja on Jumalan valtakunnan ulkopuolella eikä saa omakseen Jumalan val-

takuntaa (Gal. 5:16-25, 1. Kor. 6:9-11), paitsi jos hän tunnustaa syntiteoissa elämisensä synniksi ja kääntyy armoa anoen Jumalan Pojan, Kristuksen Jeesuksen, puoleen.

Gal. 5:16-21. *Tarkoitán tātá: antakaa Hengen ohjata elámáánné, niin ette toteuta lihanne, oman itsekkáán luontonne haluja. ... Lihan (itsekkáán luonnon) aikaansaannokset ovat selvásti náhtávissá. Niitá ovat siveettömyys, saastaisuus, irstaus, epäjumalien palveleminen, noituus, vihamielisyys, riidat, kiihkoilu, kiukku, juonittelu, eripuraisuus, lahkolaisuus, kateus, juomíngit, remuaminen ja muu sellainen. Varoitán teitá, kuten olen jo ennenkin varoittanut: ne, jotka syyllistyvät tällaiseen (tällaista harjoittavat), eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa. 1. Kor. 6:9-11. Ettekö tiedá, että vääryyden tekijät eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö! Jumalan valtakunnan perillisiä eivät ole siveettömyyden harjoittajat eivätkä epäjumalien palvelijat, eivät avionrikkojat, eivät miesten kanssa makaavat miehet, eivät varkaat eivätkä ahneet, eivät juomarit, pilkkaaajat eivätkä riistäjät. Tällaisia jotkut teistä olivat ennen, mutta nyt teidät on pesty puhtaksi ja tehty pyhiksi ja vanhurskaiksi Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Jumalamme Hengen voimasta.*

Hyvät teot eivät kuitenkaan aina ole sen merkinä että tekojen tekijä eläisi yhteydessä Jeesukseen Kristukseen (Matt. 7:21-23). Tekoja varmempi merkki on se, jos ihmisen elämässä alkaa näkyä Pyhän Hengen aikaansaama hedelmä (Gal. 5:22-25).

Matt. 7:21-23. *"Ei jokainen, joka sanoo minulle (Jeesukselle): 'Herra, Herra', pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon. (Jumalan tahto on ilmoitettu meille Raamatun sanassa. Myös se, mitä Paavali on Raamatun sanassa meillekin kertonut, on Jumalan sanaa.) Monet sanovat minulle sinä päivänä (viimeisellä tuomiolla): 'Herra, Herra! Sinun nimessäsi me profetoimme, sinun nimessäsi me karkotimme pahoja henkiä ja sinun nimesi teimme monia voimatekoja.' Mutta silloin he saavat minulta vastauksen: 'En tunne teitä. Menkää pois minun luotani, vääryyden tekijät!'* (Nämä ovat selvästikin olleet jumalanpalvelijoita. Mutta koska he samanaikaisesti ovat Jumalan sanasta tietoisina eläneet elämänsä Jumalan sanan vastaisella tavalla, he ovat olleet vääryyden tekijöitä. Katso raamatunkohdat Gal. 5:16-21 ja 1. Kor. 6:9-11. Tuomio on kuitenkin Jumalalla, mikä kannatta aina muistaa, ja siksi meidän on valvottava sitä, ettemme itse olisi näitä vääryyden tekijöitä.)

Gal. 5:22-25. *Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. ... (Hengen hedelmä kasvaa vähitellen sitä mukaa, minkä verran vietämme aikaa Jeesuksen Kristuksen kanssa Raamatun sanan yhteydessä; Mark. 12:24. Tämän vuoksi Hengen hedelmää ei juurikaan löydy äskettäin kääntyneiltä vaikka he olisivat kuinka "palavia" Hengessä. Jumalan lapsilleen työkaluiksi antamat armolahjat ja Jumalan lapsien vähittäinen kasvaminen Kristuksen kaltaisuutta kohti ovat eri asioita.) Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. (Kun ihminen kääntyy Kristuksen puoleen, hänellä menee jonkin aikaa hyvin, sillä hänen tunteensa ovat vielä kiinnittyneet Kristukseen. Kun arki tulee vastaan, alkaa tunteita hallita ihmisen oma turmeltunut jumalanvastainen luonto. Tässä vaiheessa kysytään sitoutumista, joka juuri on tätä vanhan luonnon ristiinnaulitsemista. Osa äsken kääntyneistä luopuu tässä vaiheessa Kristuksesta; Matt. 13:20-22. Mutta se joka sitoutuu, alkaa tuottaa Pyhän Hengen vaikutuksesta "satoa"; Matt. 13:23.) Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. (Pyhä Henki ei ikinä johdata meitä Raamatun sanan vastaisiin tekoihin. Ei johdata vaikka väärät profeetat perustelisivat niitä rakkaudella, suvaitsevaisuudella ja toisinaan jopa laisäädännöllä. Paavalin sanat Raamatussa ovat myös Jumalan sanaa.)*

Jumala on jättänyt kaiken tuomiovallan itselleen (Luuk. 6:37, 1933/38 käännös).

Luuk. 6:37, 1933/38 käännös. *Älkääkú tuomitko, niin ei teitákúán tuomita; álkúú kadotustuomiota lausuko, niin ei teillekúán kadotustuomiota lausuta. ... (Edes niille ei voi lausua kadotustuomiota, joista Raamattu selvästi sanoo, etteivät he syntitekojensa vuoksi peri taivasten valtakuntaa. Sillä niin kauan kun he vielä ovat elossa, heillä on mahdollisuus syntinsä tunnustaen tulla Jeesuksen sovinto-
toveren alle. Syntielämän seurauksista varoittaminen ei ole tuomitsemista vaan kristityn velvollisuus.*

Syntielämän harjoittajia on varoitettava siitä huolimatta vaikka he kokisivat varoittamisen tuomiona, panneluna tai solvauksena.)

Tähän liittyy se, että joillakin synniharjoittajilla, niillä jotka Jumala hylkää himojensa valtaan, ei ehkä enää ole mahdollisuutta kääntyä Jumalan puoleen ja pelastua (Room. 1:18-32). Tämän asian tietää kuitenkin yksin Jumala kunkin synnintekijän kohdalla. Syntielämän mukanaan tuomat vaikeudet, sairaudet ja elämän raadollisuus voivat joissakin tapauksissa "ajaa" syntielämää viettävän henkilön turvautumaan Jumalan armoon, joka on tarjolla Jeesuksen Kristuksen sovintoveressä syntielämää viettävällekin; 1. Kor. 5:5. Jumalan hylkäämäksi joutuminen on vaarallista, sillä ainoastaan Jumala vetää ihmisiä Jeesuksen Kristuksen luo ristin juurelle saamaan syntinsä anteeksi; Joh. 6:43-44.

Room. 1:18-32. *Jumalan viha ilmestyy taivaasta ja kohdistuu kaikkeen jumalattomuuteen ja vääryyteen, jota ihmiset tekevät pitäessään totuutta vääryyden vallassa. (Jumala rakastaa ihmisiä ja haluaisi pelastaa heidät jumalattomuuden ja vääryyden alta. Ihmiskuntaan Jumalan viha kohdistuu vasta sen jälkeen, kun Jeesus Kristus on hakenut omansa maailmasta luokseen taivaaseen; 1. Tess. 4:15-18.) Sen, mitä Jumalasta voidaan tietää, he kyllä voivat nähdä. Onhan Jumala ilmaissut sen heille. Hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen ikuinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja havaittavissa hänen teoissaan. (Tieteen uusimmat havainnot kertovat selväkin selvemmin Jumalan luomistyöstä. Kaikki elämä perustuu soluissa olevaan tietotekniikkaan ja tietojenkäsittelyohjelmiin jotka aineettomina ovat järjen tuotteita. Kannattaa tutustua geenitieteessä tehtyihin havaintoihin ja hylätä kaikki kehitysopin oletamat vanhat teoriat.) Sen vuoksi he eivät voi puolustautua. Vaikka he ovat tunteneet Jumalan, he eivät ole kunnioittaneet ja kiittäneet häntä Jumalana, vaan heidän ajatuksensa ovat käyneet turhanpäiväisiksi ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. (Joka haluaa selvittää, onko Jumala olemassa, kyllä löytää Hänet. Tai paremminkin, Jumala ohjaa etsijän Jeesuksen Kristuksen luo.) He väittävät olevansa viisaita mutta ovat tulleet tyhmiksi, ja he ovat vaihtaneet katoamattoman Jumalan kirkkauden katoavaisten ihmisten ja lintujen, nelijalkaisten ja matelijoiden kuviin. (Tämä on kirjaimellisesti totta, sillä Jumala miehen ja naisen luojana on vaihdettu "olemattomaan", joka vahingossa ja ilman tarkoitusta teki ihmisen tyhjästä käyttäen amebaa ja apinaa välimuotoina.) Sen vuoksi Jumala on jättänyt (hylännyt) heidät mielihalujensa valtaan sellaiseen saastaisuuteen, että he keskinäisissä suhteissaan häpäisevät oman ruumiinsa. (Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi, omaksi kuvakseen; 1. Moos. 1:26-27, Jaak. 3:9. Ateisti pitää ihmistä eläimen kaltaisena, jolla on oikeus ja jopa velvollisuus toteuttaa omia viettejään.) He ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen, he ovat kunnioittaneet ja palvelleet luotua eivätkä Luoja - olkoon hän ikuisesti ylistetty, aamen. (Kaikki ne opit perustuvat valheelle, joissa kielletään Jumala Luojana ja Raamattu Jumalan sanana. Tätä Raamatusta kerrottua asiaa ei oikeuslaitoskaan voi muuttaa muuksi.) Siksi Jumala on jättänyt (hylännyt) heidät häpeällisten himojen valtaan. Naiset ovat vaihtaneet luonnollisen sukupuoliyhteyden luonnonvastaiseen, ja miehet ovat samoin luopuneet luonnollisesta yhteydestä naisiin ja heissä on syttynyt himo toisiaan kohtaan. Miehet ovat harhautuneet harjoittamaan keskenään säädyttömyyttä ja saavat ansaitsemansa palkan. (Palkkana on jakeen 32 mukaan kuolema. Kuolemalta voi välttyä vain kääntymällä syntinsä tunnustaen Jeesuksen Kristuksen puoleen anoen Hänet elämälleen muutosta.) Koska he eivät ole antaneet arvoa Jumalan tuntemiselle, on Jumala jättänyt (hylännyt) heidät arvottomien ajatusten valtaan, tekemään sellaista mikä ei sovi. (Jumalan hylkäämäksi joutuminen on vaarallista kadotukseen joutumisen vuoksi.) He ovat täynnä kaikenlaista vääryyttä, halpamaisuutta, ahneutta ja pahuutta, täynnä kateutta, murhanhimoa, riitaisuutta, petollisuutta ja pahansuopuutta, he panettelevat ja parjaavat, vihaavat Jumalaa, ovat röyhkeitä ja pöyhkeitä, rehenteleviä ja pahanilkisiä, vanhemmilleen tottelemattomia, ymmärtämättömiä ja epäluotettavia, rakkaudettomia ja säälimättömiä. (Tämä on osuva kuvaus monista Jumalan sanasta erossa elävistä ihmisistä.) Vaikka he tietävät Jumalan säättäneen, että ne, jotka käyttäytyvät tällä tavoin, ovat ansainneet kuoleman, he toimivat itse näin, vieläpä osoittavat hyväksymistään, kun muut tekevät samoin. (Monet ihmiset elävät Kristuksen ristin viholisina. Heidän loppunsa on kadotus. Raamatun sanan vastaisia häpeällisiä tekojaan he pitävät oikeina ja kunniallisina; Fil. 3:18-19.)*

Tämän vuoksi synnin harjoittajia on ehdottomasti varoitettava siitä, mihin heidän syntielämänsä on heitä johtamassa. Sen kertominen on rakkaudellinen teko, ei solvaamista. Sen kertominen on varsinkin niiden velvollisuus, jotka ovat sananpalvelijoita kirkossa ja seurakunnissa (Tit. 3:10). Varoittaminen on kuitenkin tehtävä rakkaudellisesti, ei tuomien (1. Piet. 3:14-17).

Tit. 3:10. *Karta harhaoppista ihmistä, kun ensin olet ojentanut häntä kerran tai kahdesti. (Tiitus oli seurakunnan johtaja. Tämä Paavalin neuvo Tiitukselle on voimassa nykyäänkin.)*

1. Piet. 3:14-17. *Ja vaikka joutuisittekin kärsimään vanhurskauden tähden, te olette autuaita. "Älkää heitä pelätkö älkääkä hämmentykö", vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämessänne ja olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu. Mutta vastatkaa sävyisästi ja kunnioittavasti ja säilyttäkää omatuntonne puhtaana - silloin ne, jotka parjaavat teidän hyvää vaellustanne kristittynä, joutuvat häpeään juuri siinä, mistä teitä panettelevat. (Ne, jotka eivät suostu viemään häpeäänsä Jeesuksen veren alle tämän elämänsä aikana, kohtaavat häpeän täysimääräisesti kuolemansa jälkeen.) Parempi on tehdä hyvää ja kärsiä, jos niin on Jumalan tahto, kuin kärsiä pahojen tekojen tähden.*

Kristitynkin kannattaa tiedostaa, että on olemassa sellaisia Raamatun ilmoittamia kuolemansyntejä, joiden harjoittaminen estää pääsyn taivaaseen mikäli ei tee niistä parannusta, (1. Joh. 5:16-17, Matt. 7:21-23).

1. Joh. 5:16-17. *Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei johda kuolemaan, hän rukoiloon ja siten antakoon hänelle elämän; tarkoitan niitä, joiden synti ei ole kuolemaksi. Mutta on myös syntiä, joka johtaa kuolemaan, ja sellaisen synnin vuoksi en kehota rukoilemaan. (Kun Raamatussa sanotaan, että tiettyjen syntien harjoittajat eivät peri taivasten valtakuntaa, ei sellaisen synnin harjoittamista voi hyväksyä. Synnin harjoittajan puolesta saa rukoilla mutta häntä ei saa rohkaista jatkamaan synnin harjoittamistaan.) Kaikki vääräisyys on syntiä, mutta sellaistakin syntiä on, joka ei johda kuolemaan.*

Matt. 7:21-23. *"Ei jokainen, joka sanoo minulle (Jeesukselle): 'Herra, Herra', pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon. (Taivasten valtakuntaan ei pääse, jos tietoisesti elää sellaisessa synnissä josta Jumalan sana, Raamattu, sanoo, ettei sellaisen synnin harjoittaja peri taivasten valtakuntaa. Ei pääse, vaikka kuinka yrittäisi täyttää Jumalan tahdon muilla tavoilla. Ei pääse, vaikka kuinka vetoaisi siihen, että lainlaatija on tehnyt näiden syntien harjoittamisen lailliseksi ja synninharjoittajat erityisen suojelun alaiseksi.) Monet sanovat minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra! Sinun nimessäihän me profetoimme, sinun nimessäsi me karkotimme pahoja henkiä ja sinun nimessäsi teimme monia voimatekoja.' Mutta silloin he saavat minulta vastauksen: 'En tunne teitä. Menkää pois minun luotani, vääräydentekijät!'*